

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.352/2017/6/I. szám

A Győri Ítéltábla a Holczer, Jákó & Boross Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a Winkler, Barna és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt **alperes** ellen taggyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Veszprémi Törvényszék 2017. október 25-én kelt 4.G.40.049/2017/7/I. számú ítélete ellen a felperes által 8. sorszámon benyújtott fellebbezés tárgyában - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és az alperes 1/2017. (VII.12.) számú határozatát hatályon kívül helyezi.

Az elsőfokú ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit mellőzve kötelezi a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 142.100,- (Egyszáznegyvenkettőezer-egyszáz) Ft első- és másodfokú perköltséget, viselje továbbá az eljárásban felmerült költségeit.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 38.100,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában rögzítette, hogy az alperes gazdasági társaság tagjai a felperes 50 százalékos, valamint ... és ... személyenként 25-25 százalékos tulajdoni részesedéssel. Figyelemmel arra, hogy a társaság törzstőkéje 3.000.000,- Ft, a legfőbb szer határozatainak meghozatalakor a felperest 150, míg a további tagokat személyenként 75 - 75 szavazat illeti meg.

Az alperes 2017. június 17-én megtartott taggyűlésén (melyen valamennyi tag részt vett) a 2016. évi beszámolót nem fogadták el. Emiatt ... ügyvezető 2017. július 12-én 10 órára az alperes székhelyére a 2016. évi mérleg- és eredménybeszámoló elfogadása céljából újabb taggyűlést hívott össze, a megismételt taggyűlés időpontját pedig 2017. július 19-én 10 órára tűzte ki.

A meghívót a felperesnek 2017. június 22-én postázták, azonban a küldemény az alpereshez 2017. július 10-én „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza. Emiatt az alperes a meghívót másnap a felperes jogi képviselője részére elektronikus levélben továbbította.

A 2017. július 12-én a felperes távollétében megtartott taggyűlésen ... és ... tagok szavazatival a taggyűlés az alperes 2016. évi mérlegét 1/2017. (VII.12.) számú határozatával elfogadta. A

jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a taggyűlési meghívó kiküldése szabályszerű volt, a törzstőke 50 százalékban képviselve van, a taggyűlés határozatképes.

A felperes részére átadott taggyűlési jegyzőkönyv a taggyűlés időpontjaként 2017. június 12-ét, a határozat számaként az 1/2017. (VI.12.) számot tartalmazza, ugyanakkor az alperes az elírásokat utóbb kijavította.

A felperes kereseti kérelmében az alperes taggyűlésének 1/2017. (VII.12.) számú határozata hatályon kívül helyezését kérte. Hivatkozott a Ptk. 3:18. § (1) bekezdésére és 3:35. §-ára, és azt adta elő, a taggyűlés határozatképességének feltétele, hogy azon a leadható szavazatok több mint felét képviselő szavazásra jogosult részt vegyen.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal érvelt, hogy társasági szerződésének 11. pontja értelmében a taggyűlés akkor határozatképes, ha a tagokat szabályszerűen meghívták és azon a törzstőke legalább fele, vagy a leadható szavazatok többsége képviselve van.

Az elsőfokú bíróság felhívta a Ptk. 3:4. § (2) és (3) bekezdéseit, továbbá 3:18. § (1) bekezdését, és úgy foglalt állást, hogy a kereset alaptalan. Megítélése szerint a Ptk. 3:18. § (1) bekezdésének az a rendelkezése, amely a jogi személy ülésének határozatképességéhez a leadható szavazatok több mint felét képviselő szavazásra jogosult részvételét kívánja meg, diszpozitív, hiszen a társasági szerződés említett szabálya kapcsán nem állapítható meg, hogy nyilvánvalóan sértene az alperes hitelezői, munkavállalói, vagy a tagok kisebbségének jogait, vagy akadályozná a társaság működése feletti felügyeletet. Mivel az alperes létesítő okiratán alapulóan a 2017. július 12-én megtartott taggyűlés határozatképes volt, azon a törzstőke legalább felét képviselő tag részt vett, ezért a támadott határozat sem jogszabályba, sem a létesítő okirat rendelkezéseibe nem ütközik.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett; annak megváltoztatását, és az alperes 1/2017. (VII.12.) számú határozatának hatályon kívül helyezését kérte. Álláspontja szerint e határozatot olyan taggyűlésen hozták meg, amely nem volt határozatképes. Kiemelte, hogy a Ptk. határozatképességre vonatkozó rendelkezései a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (a továbbiakban: 2006. évi Gt.) szabályaihoz képest változtak; az alperes társasági szerződésében pedig szó szerint a 2006. évi Gt. 142. § (2) bekezdésének szabályai maradtak bent. A Ptk. szakított a 2006. évi Gt.-nek a határozatképesség megállapításánál a törzstőke arányát is figyelembe vehetőnek tartó rendelkezésével, és a 3:18. §-ban rögzített határozatképességi szabály is csak minimális sarokpontnak tekinthető, melynél alacsonyabb részvételhez a határozatképességet nem lehet kötni. A törvényszék ítéletéből kibontható logika szerint akár a szavazásra jogosultak 1 százalékának részvétele is határozatképességet eredményezhet, hiszen nem szükséges, hogy a törzstőke ezzel arányos legyen. Feltehető a kérdés, ha a határozatképességnek a törzstőke feléhez kötése nem nyilvánvalóan sérti a kisebbség érdekeit, úgy mi az a konkrét arány, amely már ebbe a tilalomba ütközik. Igaz ugyan, hogy a Ptk. az eltérés valamennyi tilalmazott esetét, valamint minden feltétlen érvényesülést igénylő konkrét normát nem jelöl meg, azonban ez nem is lehetséges. A törvény indokolásából is következik, miszerint a jogalkotói szándék a határozatképesség tekintetében egy minimális arány megjelölése volt, melyhez képest csak felfelé lehet eltérni. Megjegyezte azt is, a korlátozott felelősségű társaságokra vonatkozóan a megismételt taggyűlés határozatképessége kapcsán a Ptk. 3:191. § (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ez a taggyűlés a jelenlévők által képviselt szavazati jog mértékétől függetlenül határozatképes, azaz kizárólag a szavazati jogot említi, a törzstőkét nem.

Az alperes a törvényszék ítéletének helybenhagyását kérte; annak indokaival egyetértett. Tény, hogy áttért a Ptk. rendelkezéseinek alkalmazására, amiből azonban nem következik, hogy létesítő okirata

a megengedett mértékben annak szabályaitól ne térhessen el. Bár a Ptk. 3:18. § (1) bekezdése kijelentő módon fogalmaz, ebből nem következik, hogy az eltérés nem megengedett. Mivel a felperes maga a törzstőke felét képviseli, társasági szerződésének az a rendelkezése, amely szerint a taggyűlés határozatképes lehet akkor is, ha azon jelen van a törzstőke legalább fele, kisebbségi érdeket nem sért, sőt éppen a kisebbségnek enged nagyobb teret. Mindemellett van olyan arány, amely mellett egyértelműen meg lehetne állapítani, hogy az eltérés a kisebbség jogait sértene, azonban ez mindig az adott esetre vonatkozó valamennyi körülmény mérlegelése mellett dönthető el.

A fellebbezés alapos.

Az ítéletábra megítélése szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges mértékben a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése azonban téves.

Nem volt vitás, hogy az alperes létesítő okirata 11. pontjának a 2006. évi Gt. 142. § (2) bekezdésén alapuló az a rendelkezése, mely szerint a taggyűlés határozatképességéhez a törzstőke legalább felének, vagy a leadható szavazatok többségének képviselete szükséges, eltér a Ptk. 3:18. § (1) bekezdésének attól a rendelkezésétől, miszerint a döntéshozó szerv ülése akkor határozatképes, ha azon a leadható szavazatok több mint felét képviselő szavazásra jogosult részt vesz. A perben eldöntendő kérdés tehát az volt, hogy az alperes létesítő okirata e szabálytól eltérhetett-e; a Ptk. 3:4. § (3) bekezdésének b) pontjából következően azt kellett vizsgálni, hogy ez az eltérés az alperes tagjai kisebbségének jogait nyilvánvalóan sérti-e.

Bár a Ptk. jogi személyekre vonatkozó része a diszpozitív szabályozási kiindulópontot választja, a jogi normáktól való eltérés lehetősége nem lehet korlátlan, a garanciális, feltétlen érvényre juttatást igénylő rendelkezésektől a jogi személy létesítő okirata sem térhet el. Helytállóan hivatkozott a felperes arra, hogy a jogalkotó maximális előrelátás mellett sem tudta az eltérés valamennyi tilalmazott esetét megjelölni, és minden feltétlen érvényesülést igénylő konkrét normát megfogalmazni. Ebből adódóan a jogalkalmazóra hárul az a feladat, hogy esetről esetre megvizsgálja, a létesítő okirat eltérése esetén, hogy a Ptk. adott rendelkezése kógens, avagy diszpozitív. Irányadó volt mindemellett, hogy a Ptk.-ban védendő érdekként jelenik meg a kisebbség érdeke; a kisebbség ugyanis éppen státusza miatt nincs abban a helyzetben, hogy érdekeit hatékonyan kikényszeríteni legyen képes.

Az ítéletábra véleménye szerint a jogalkotó tudatos döntése, hogy a döntéshozó szerv ülésének határozatképességéhez a leadható szavazatok több mint felét képviselő szavazásra jogosult részvételét kívánja meg, és korlátolt felelősségű társaság taggyűlését érintően nem tulajdonít jelentőséget annak, hogy a törzstőke milyen arányban van képviselve; ennek háttere nyilvánvalóan az, hogy a tagok szavazati joga nem feltétlenül igazodik a törzstőke meghatározott arányához. Osztja a másodfokú bíróság a felperesnek azt az érvelését, hogy ellenkező esetben a taggyűlésen a jelenlevők által képviselt szavazati jog bármilyen kis mértéke határozatképességet eredményezhet. A Ptk. 3:18. § (1) bekezdése tehát olyan, a kisebbség érdekeinek védelmét szolgáló garanciális rendelkezés, amelytől a tagok kisebbségére nézve hátrányosan eltérni nem lehetséges.

Az ítéletábra szerint azt, hogy a jogalkotó a határozatképesség szempontjából a vagyoni részesedés, adott esetben a törzstőke mértékét nem tekintette irányadónak, igazolja, hogy a Ptk. 3:191. § (1) bekezdése a korlátolt felelősségű társaság megismételt taggyűlésére vonatkozóan annak

határozatképességét az eredeti napirenden szereplő ügyekben a jelenlevők által képviselt szavazati jog mértékétől függetlenül állapítja meg.

Mindezek miatt az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a régi Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az alperes 1/2017. (VII.12.) számú határozatát - hivatkozással a Ptk. 3:37. § (1) bekezdésére - hatályon kívül helyezte.

A másodfokú bíróság az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezéseit mellőzte, és a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 142.100,- Ft első- és másodfokú perköltséget, viselje továbbá az eljárásban felmerült költségeit. A felperes részére megítélt perköltség 36.000,- Ft elsőfokú, 48.000,- Ft másodfokú fellebbezési eljárási illeték költséget, továbbá a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint 4/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott, az általános forgalmi adót is magában foglaló ügyvédi munkadíjat tartalmazza.

Győr, 2018. február 21.

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Szabó Péter sk.
előadó bíró

. Szalay Róbert sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: